

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού:

Ετήσια Λέβα 15
Εξαμηνιος 8

Εξωτερικού:

Ετήσια φράγκα 20
Εξαμηνιος 12

Αι συνδρομαί πέμπονται εις διενεχθείς ταχυδρομ. επιταγὰς και γραμμάτια της βουλ. τραπέζης δι' επιστολής εκ' οποίας.

Τὰ γραφεῖα της «Οδησός» εν τῷ α' τμήματι Ἀριθ' 333.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Εν τῇ α' σελίδι ὁ στίχος λ. 5
Εν τῇ β. 2
Εν τῇ γ. 1

Διὰ διαρκείας ἀγγελίας γίνονται ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Οδησόν» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Οδησός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Οἱ Κύριοι Μέτοχοι τῆς ἐν Βάρνῃ Ἀνωτέρου Μετοχικῆς Εταιρίας ὁ «Ερμής» προσκαλοῦνται εἰς γενικὴν συνεδρίασιν ἐν τῇ ἀνω αἰθούσῃ τοῦ καρενεῖου Διρελ (Μπόλα) τὴν προσεχῇ Κυριακῇ 17 τρέχοντος, ὥραν 3ην Μ. Μ. πρὸς ἐκλογὴν νέας Διοικούσης Επιτροπῆς συμφώνως τῷ διατακτικῷ τῆς ὑπὸ ἡμερομ. 25 Ἀπριλίου 1892 γενικῆς τῶν μετόχων συνεδριάσεως.

Βάρνα 12 Ἰανουαρίου 1893.
Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ

Πνοὴ μυστικισμοῦ ἐπιπνέει τῆς γηραιᾶς Εὐρώπης. Ἀποδείξτε ὅτι ἐν αὐτῇ τῇ Γαλλίᾳ ἡ σύγχρονος γενεά, ἡ σκεπτομένη καὶ αἰσθανομένη, ἀγωνίζεται παντὶ σθένει νὰ ἀποταχθῇ τῷ σκεπτικισμῷ, ν' ἀποσείσῃ καὶ αὐτὸ τὸ κύρος τῆς θρησκευτικῆς ἐπιστήμης καὶ φιλοσοφίας, καὶ προσβλέπει μετὰ πόθου εἰς νέους ὀρίζοντας δυοδιακρίτους πίστεως καὶ θρησκείας ἀορίστου ἔτι, ἀλλὰ συνταραττούσης τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν. τῆς. Κορυφαῖοι καὶ διδάσκαλοι τῆς σύγχρονου νεότητος ἐν Γαλλίᾳ δὲν εἶναι ὁ Ταῖν, δὲν εἶναι ὁ Ζολά, δὲν εἶναι ὁ Ρενάν, ἀλλὰ ὁ Μελχιὼρ Δὲ Βογκέ, ὁ Βρυεντιέρ, ὁ Δεζαρδέν, ὁ Σεκρετάν, ὁ Ραδ, ὁ σχεδὸν ἐκχριστιανισθεὶς Μπουρζέ, καὶ ὑπεράνω τούτων ὁ πολὺς Τολστόι. Τὸ κατωτέρω φιλοσοφικὸν διηγημῆριον, ὡς σημαντικῶς ἐκδηλοῦν, κατὰ τὴν γνώμην μου, φάσιν τινὰ τῆς σύγχρονου καταστάσεως τῶν πνευμάτων ἐν Γαλλίᾳ, ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ «Parti National», ἔγκριτον φύλλον τῶν Παρισίων, ἀνήμερα τῶν Θεοφανείων, ὅτε ἡ Δυτικὴ ἐκκλησία ἐορτάζει καὶ τὸ προσκύνημα τῶν Μάγων.

«Κατ' ἔτος ἡ φάνη τῆς Βηθλεὲμ χρησιμεύει ὡς κοίτης τοῦ Θεοῦ Παιδός, καὶ ἀπὸ τὰ τρία σημεῖα τοῦ κόσμου οἱ τρεῖς βασιλεῖς οἱ Μάγοι, ἀρχίζουν τὸ ταξίδι τῶν πρὸς τὴν φάνη, ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὸν θαυμάσιον ἄστρον ποῦ δὲν τὸ βλέπομεν ἡμεῖς οἱ ἄλλοι, οἱ ἐλευθερολογισταί, διότι εἴμεθα μύωπες καὶ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας φέρομεν ἀπιστίας διοπτρά.

Καὶ τὸ ἔτος τοῦτο, ὡς συνήθως, ἀνεχώρησαν οἱ τρεῖς: ὁ Βαλθάσαρ, ὁ Χαλδαῖος βασιλεὺς, ὁ πανεπιστήμων, ὁ γνώστης τῶν φοβερῶν μυστηρίων, διὰ τῶν ὁποίων τὰ πάντα μεταστοιχειοῦνται εἰς χρυσόν, καὶ αὐταὶ αἱ συνειδήσεις: ὁ Μελλίωρ, ὁ βασιλεὺς φιλόσοφος

καὶ αὐστηρὸς ὀρθολογιστὴς, καὶ ὁ Γάσπαρ, ὁ πτωχὸς μαῦρος βασιλεὺς ποῦ ζῇ εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον καὶ καθὼς ἐχει τὸν ἀποδέχεται.

Τὸ θλιβερόν αὐτὸ βράδυ τῶν Θεοφανείων, ἐνφ' ἡ χιῶν ἐπιπτεν ἄφρονος, συνηντήθησαν παρὰ τὸ δένδρον ὅπου ἀπὸ δισχιλίων ἐτῶν συναντῶνται: «Ερχόμεθα διὰ νὰ ἴδωμεν τὸ Θεῖον Βρέφος», εἶπεν ὁ Μελχιὼρ· ἀλλὰ θὰ τὸ εὐρωμεν; Ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν φθίνει δριμύ ἐστὶν τὸ ψῦχος τοῦ σκεπτικισμοῦ τὸ πνέον ἐπὶ τῆς γῆς. «Οἱ βοσκοὶ δὲν εἶναι πλέον εἰς τὴν θέσιν των», εἶπεν ὁ Βαλθάσαρ. Τὸ ἄστρον—κακῶς οἰωνός—φέγγει ἀσθενῶς, ὥς νὰ τὸ καλύπτει ὀμίχλῳδης πέπλος. Καὶ ἐκ τῆς ἐπιστήμης διδασκόμεθα ὅτι οἱ πλανῆται χύνουν δάκρυα διὰ τὴν τύχην τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν Θεῶν.

«Διέτρεξα τὸν κόσμον, ἐπανέλαβεν ὁ πρῶτος, καὶ πανταχοῦ ἀδιαφορίαν εἶρα. Κακὴ ἐποχή, τῇ ἀληθείᾳ διὰ τοὺς ἀνθρωπομόρφους δημιουργοὺς τῶν θρησκειῶν. Φοβοῦμαι μήπως εὐρωμεν κενὴν τὴν φάνη. Τὸ Βρέφος ἴσως δὲν θὰ κατηλθε· τὸ σπήλαιον δὲν φωτίζεται ὡς ἄλλοτε».

— Μὴ κάνετ' ἔτσι εἶπεν ὁ Γάσπαρ. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μᾶς γελάσουν. Επρωχώρησαν πρὸς τὴν Φάνη καὶ ὤθησαν τὴν θύραν. Θλιβερόν θέαμα. Τὰ ἄλογα ζῶα ἡγρύνουν σκελετώδη. Πλησίον ἡ Παρθένος ἐκλαίει σιωπηλῇ. Ὁ ἀκτινωτὸς στέφανος ὁ πάλαι ποτὲ καταυγάζων τὸ Βρέφος δὲν ἐλαμπε πλέον. Ζόφος καὶ πένθος ἐπεκράτει ἐκεῖ. Γηραιὸς καὶ τρέμων ὁ Ἰωσήφ προσέειπεν εἰς συνάντησιν τῶν Μάγων, λέγων: «Ελθετε καὶ ἴδετε. Σήμερον διὰ τελευταίαν φοράν συναντῶμεθα τὸ σκότος θὰ σκεπάσῃ τὴν γῆν».

— Ἀχ! ἀνέκραζεν ὁλολύζων ὁ Γάσπαρ τὸ προειδάτε, ὁ Θεάνθρωπος δὲν κατεδέχθη νὰ κατέλθῃ.

— Οχι! ἀπήντησεν ὁ γηραιὸς Ἰωσήφ ὁ Θεάνθρωπος ἦλθεν, ἀλλ' ἀπέθανε τὸν κατεθέσαμεν εἰς τὴν φάνη· τοῦ λοιποῦ καμμία πνοὴ δὲν θὰ τὸν ζωογονήσῃ. Πάρετε τὰ δῶρα σας, τὸν χρυσόν, τὸν λίθον, τὴν σμύρναν. Σάβανα χρειαζόμεθα. Ὁ Θεὸς ἀπέθανεν, οἱ λυγροὶ τῆς Παρθένου κατέστησαν γοερώτεροι· διότι, ὡς γνωρίζετε, πάντοτε γυναῖκες ἐθρήνησαν τὰ ἐκλείποντα θρησκευτά.

Ἀπέμειναν σιωπηλοὶ βυθισθέντες εἰς σκέψεις. Ἐνφ' προσήγγιζεν ἡ αὐγὴ, οἱ τρεῖς βασιλεῖς ἐδοθήσαν τὸν Ἰωσήφ νὰ δάψῃ τὸ Βρέφος, σabaνωμένον μετὸν μανδύαν τοῦ Γάσπαρ· ἡ φάνη ἐχρησίμευσεν ὡς τάφος. Παρὰ τὸν τάφον ἐφύτευσαν λευκὴν τριανταφυλλίαν. Μεθ', ὁ οἱ τρεῖς Μάγοι ἀνεχώρησαν διευθυνόμενοι πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῦντες τὰς κεφαλὰς εἶδαν ὅτι ὁ ἀστὴρ εἶχε σβύσῃ.

Τότε ὁ Βαλθάσαρ ὁ Χαλδαῖος βασιλεὺς, πρῶτος ἐλάλησεν οὕτω: «Τέλος πάντων διανοίγονται οἱ ὀφθαλμοὶ μου δὲν εἶμαι πλέον ἔρμαιον τῶν τρελλῶν ὁνείρων ποῦ μ' ἐπλανοῦσαν ἐπὶ αἰῶνας. Ἡ ἐπιστήμη δὲν παραδέχεται ὅτι δύναται νὰ γεννηθῇ παιδίον ἐκ παρθένου· εἶναι ψεῦδος, ὅτι τὸ ὕδωρ δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς ὕδωρ κρὶ νὰ πολλαπλασιασθῶν οἱ ἄρτοι καὶ οἱ ἰχθεῖς. Οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνονται οὐδ' ἀναλαμβάνονται εἰς οὐρανούς, ἐκτός ἂν εἶναι Δαίδαλοι ἢ Γανυμήδαι. Τὸ Βρέφος ποῦ ἐθαψαν ἦτο· βρέφος, καθὼς ὅλα τὰ ἄλλα· τὰ ἄλογα ζῶα ἦσαν ἀπὸ τὰ συνεισμένα ἄλογα, καὶ ἐγὼ ὡς μάγος δὲν ἔχω τίποτε ἐκτακτὸν. Ὁ Ἰωσήφ εἶναι ἡ γαθὸν γεροντάκι· μόνον ἡ ἐπιστημονικὴ ἀλήθεια εἶναι ἀλήθεια».

Μετ' αὐτὸν ἐλάλησεν ὁ Μελχιὼρ, ὁ λευκὸς βασιλεὺς. «Ἡ φιλοσοφία μᾶς διδάσκει νὰ ἀμφιβάλλωμεν περὶ πάντων. Τὶ τρέλλα νὰ πιστεύσω εἰς ἐνανθρώπασιν Θεοῦ! Τὸν Θεὸν μόνος ὁ πανθεῖσμός δύναται νὰ συλλάβῃ, καὶ τότε τὸσον ἀορίστως, ὥστε ἡ ἀποδοχὴ τοῦ τοιοῦτου Θεοῦ ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν ἄρνησιν του. Ὅθεν τὸ Σύμπαν δὲν δύναται νὰ βρεφογενῇ. Καὶ ἐγὼ ἐπὶ αἰῶνας ὅλους ἠρχώμην εἰς τὴν φάνη ἐκείνην, ἀντὶ νὰ παῖζω ἐλαφρὰ γλυκὰ κομματάκια εἰς τὸν πλαγίαν τῆς ἰδεολογίας, ἀντὶ ν' ἀποθαυμάσω τὸν τρόπον καθ' ὃν ὁ κόσμος ἀντανακλάται ἐν ἐμοί, ἢ ἐγὼ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἡ ὀντολογία ἀξίζει, ὅτι ἀξίζουν τὰ παιγνίδια διὰ τὰ παιδιά. Πολὺ καλὰ δὲν θὰ γελασθῶ ἄλλην φοράν».

Ἀλλ' ὁ Γάσπαρ ὁ μαῦρος βασιλεὺς ἐπετίμησε τοὺς συντρόφους του λέγων: «Τόση λοιπὸν εἶναι ἡ ἀδυναμία σας! Διὰ νὰ ἀποδεχθῆτε τὸ μυστήριον δὲν ἐχρειάζετο τὸ παράπαν ἐπιστήμη, καὶ τὸ θαυμάσιον εἶναι ὅτι ἐγὼ ὁ κατώτερός σας, ἀπεδέχην τὸ μυστήριον μετὰ τὴν δύναμιν τῆς Πίστεως πολὺ πρὸ ὑμῶν, οἱ ὅποιοι τὸ ἐζητεῖτε διὰ τοῦ Λόγου Μόλις τὸ Βρέφος ἦλθε, τὸ ἐδέχθητε ἀλλ' ἐπειδὴ ἠνώχλει τὴν ἀλαζονείαν σας, ἐδιάσθητε νὰ τὸ φονεύσητε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. Καὶ τώρα προσποιεῖσθε ὅτι ἀνεκαλύψατε τὴν ἀλήθειαν».

«Εγὼ ὅστις δὲν ἐξηγῶ καὶ δὲν ἐμβαδύνω εἰς τὰ πράγματα παρὰ διὰ τῆς ἀγάπης, ἐπιστρέφω εἰς τὴν πατρίδα μου, πλήρης πίστεως διότι μοῦ χρειάζονται γλυκεῖαι παραδόσεις καὶ μυστικισμοί, διὰ νὰ πρᾶξω τὴν δοκιμασίαν μου εἰς τὴν ζωὴν αὐτήν, ἡ ὁποία εἶνε θεραπεία τῆς ἄλλης ζωῆς. Καὶ τὸ ἐρχόμενον ἔτος θὰ ἐπιστρέψω πάλιν διὰ νὰ ἴδω ἂν ἐγεννήθῃ τὸ Βρέφος, καὶ πάντοτε θὰ ἐπιστρέφω, διότι πάντοτε θὰ ὑπάρχῃ ἐντὸς μου ὁ πόθος τῆς πίστεως, ἀνεξαρτήτως παντός θρησκευτάτος. Καὶ μόνον διὰ τοῦτο εἶμαι εὐτυχής».

Ὁ Βαλθάσαρ καὶ ὁ Μελχιὼρ μετὰ καί ποῖαν περιφρόνησιν, ἀλλὰ καὶ κάποιον φθόνον ἐν αὐτῷ, τοῦ ἀπεκρίθησαν: «Εἶσαι εὐτυχὴς σὺ! Ἀλλ' λοιπόν, ἀκολοῦθε τὸν δρόμον σου!»

Δὲν εἶχον ἀπομακρυνθῇ πολὺ τοῦ Σταύλου καὶ στρέψαντες τὰ βλέμματα πρὸς τὰ ἐκεῖ, εἶδον ὅτι ἡ λευκὴ τριανταφυλλία εἶχε ἀνθίσει.

Ερρανιστής.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Εν Αθήναις 2/14 Ἰανουαρίου.

«Ὅταν δημοσιεύσῃ ὁ κ. Τρικούπης τὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως τοῦ 1892, θὰ μάθωμεν ὅποιος ὑπῆρξεν ὁ οικονομικὸς βίος τοῦ κράτους κατὰ τὸ λήξαν ἔτος. Ἀλλ' ὁ οικονομικὸς βίος τοῦ τόπου πιστῶς κατοπτρίζεται εἰς τὰ μερίσματα τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν Ἑταιριῶν ἐὰν δὲ κρίνωμεν ἐκ τῶν γνωσθέντων μέχρι τοῦδε ἀριθμῶν, δὲν ὑπῆρξε λίαν παραγωγικὸς καὶ ἐπικερδής. Καὶ αὐτῶν τῶν προνομιούχων Τραπεζῶν, τῆς Εθνικῆς καὶ τῆς Ἡπειροθεσσαλικῆς, τὰ μερίσματα κατὰ τὴν Β' ἐξαμηνίαν θὰ εἶναι μικρότερα τῶν προηγούμενων. Τῆς μὲν πρώτης δὲν θὰ ὑπερβαῖν τὰς 75—80 δραχμὰς τῆς δὲ δευτέρας ὠρίσθη εἰς 7 1/2. Ἡ Βιομηχανικὴ, ὑποστᾶσα δεινὴν ζημίαν ἐνεκεν τῆς χρεωκοπίας τῆς ἀναλαβούσης τὴν στρώσιν τῶν μεσημβρινῶν σιδηροδρόμων Ἑταιρίας, ἐπὶ δύο ἐξαμηνίας οὐδὲν διένειμε μερίσματα, προτίθεται ὅμως νὰ διανείμῃ ἐφέτος 1 1/2 2 δραχμὰς ἀνὰ μετοχὴν καίτοι ἡ ζημία δὲν ἀπεσβέσθη ἔτι ἐντελῶς. Ἡ Πιστωτικὴ, ἥτις, ὑπὸ τὴν νοήμονα διεύθυνσιν τοῦ Κ. Σχοῦτα ἀνέκυψεν ἤδη ἀπᾶς ἐκ σοβαρᾶς δοκιμασίας, οὐδὲν θὰ διαμείνῃ μερίσματα. Τὰ μερίσματα τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς καὶ τῶν θεσσαλικῶν σιδηροδρόμων θὰ ἦναι περὶ τοῦ οἷα κατὰ τὴν ἀντίστοιχον ἐξαμηνίαν τοῦ 1891, ἀλλ' ἡ Ἑταιρία τῶν πελοποννησιακῶν σιδηροδρόμων καίτοι αἱ πρόσοδοι τῆς ἀναπτύσσονται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, θὰ διανείμῃ μερίσματα μικρότερα, διότι βαρύνεται ὑπὸ ἐξωτερικῶν χρέους, οὗ οἱ τόκοι καταβάλλονται ἐν Λονδίνῳ εἰς χρυσόν, καὶ οὗ μικρὸν μέρος τῶν κερδῶν ἀπορρόφᾷ ἡ νομισματικὴ διαφορά. Ἐκ τῆς διαφορᾶς ταύτης φασικὸν ἦτο νὰ ὠρελθῇ ἡ Ἑταιρία τῶν μεταλλουργειῶν τοῦ Λαυρίου, ἥτις εἰσάγει χρυσόν ἀντὶ τοῦ μολύβδου καὶ τοῦ ἀργύρου τῆς· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ νέον πλυντήριον τοῦ Λού-

ριχ ἀπότηςσε μεγάλας δαπάνας. ὁ πετιμήθη δ' ἐπασιθιγώς καὶ ὁ μὲν λυθδός : ἡ ὁ ἀργυρός, πιστεύεται ὅτι τὸ μέρισμα δὲν ὅ' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς προσδοκίας τῶν μετόχων. Καὶ ἡ Εταιρία τῶν δημοσίων ἔργων μολὶς περάνασεν τὰς πρὸς κατασκευὴν τῶν ἐκ λευκολίθου πλίνθων δαπανηρὰς ἐργασίας, δὲν ἔκρινε φρόνιμον νὰ διανεμήσῃ μέρισμα τι. Ἐάν ἦτον δυνατόν νὰ γνωσθῶσιν οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν ιδιωτικῶν συνεταιρισμῶν καὶ βιομηχανικῶν εγκαταστημάτων, ὅ' ἀποδεικνύετο ὅτι καὶ τῶν πλείστων ἐξ αὐτῶν τὰ κέρδη ὑπῆρξαν γλισχρότατα, οὐδ' εἶναι τοῦτο παράδοξον ἐάν τις ἀναλογισθῇ μόνον τὴν ἐκπτώσιν τοῦ ἐν τῷ τόπῳ κυκλοφοροῦντος ὑποθετικοῦ νομίσματος. Ἀπορίας ἀξία εἶνε τὸνναντίον, ἡ ἀταρεθῆς ἦν μαρτυροῦσιν αἱ ἐμπορικαὶ παρ' ἡμῖν τάξεις, ἀνθιστάμεναι εἰς τὸσας ἀποδόμους νομισματικὰς διακυμάνσεις εἰς τὴν αὐξήσιν φέρων εἰς τὴν ἐλλήψιν πίστεως. Ἀμφιβάλλω ἐάν ἀλλοχού ὁμοία κρίσεις δὲν θὰ εἶχεν ἡ δὴ ἐπιφέρει ἀνεπανορθώτους ιδιωτικὰς καταστροφὰς. Ἀλλὰ παρ' ἡμῖν σώζει ἐτι τὰ ἄτομα τὸ ἐμφοτον εἰς τοὺς Ἕλληνας πνεῦμα τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς περισκέψεως καὶ τὸ λίαν ἀνεπτυγμένον αἰσθημα τῆς ἀλληλοβοηθείας. Οἱ ἄνθρωποι δυσφοροῦσιν εἰς ἀληθείας, ἀλλὰ καὶ οἱ γογγυσμοὶ τῶν περιορίζονται ἐντὸς ἐυλόγων ὁρίων, ἐνθαῤῥυντικὸν δὲ σύμπτωμα εἶναι ἰδίως ὅτι ἐπαύσεν ἡ πατροπαράδοτος ῥοπή πρὸς ἀναζητήσιν ἀποδοιομοπαίων τράγων. Ἡ ἀνδρουμένη κοινὴ γνώμη ἐννοεῖ ὅτι ἡ κρίσις, ἣν διανόμωμεν, εἶναι ἀπόρροια τριακονταετῶν σφαλμάτων ἀρχόντων τε, καὶ ἀρχομένων ὅτι ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς ἐνοχῆς καὶ ἀγένης καὶ ἰδιώτης θὰ ἦτον ἡ ἐκλογὴ ἐνὸς ἐνόχου καὶ ὅτι ἐάν ὑπάρχει ἐτι ἐλπίς αὕτη συνδέεται πρὸς τὸ ἐνεστὸς κυβερνητικὸν πείραμα. Τοῦτου ἀποτογχνάνοντος θὰ καταστῇ ἀναπόφευκτος μετὰ τῆς οἰκονομικῆς καὶ ἡ πολιτικὴ χρεωκοπία τοῦ καθεστώτος, μειδιάματα δὲ κινουσι μόνον οἱ φανταζόμενοι ὅτι ὅλος αὐτὸς ὁ χαλασμός γίνεται ὅπως διευκολυνθῇ ἡ ἀναρρῆσις τῶν εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ ὅτι ἅμα ἀκουσθῶσιν εἰς τὰ χρηματιστήρια τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων τὰ ὀνόματά τῶν ἡ ἐκπτώσεις τῶν ἐθνικῶν χρεωγράφων θὰ σταματήσῃ ὡς ἐκ θαύματος καὶ θὰ στραφῇ αὐθὺς πρὸς τὴν Ελλάδα ποταμὸς χρυσοῦ. Εἰς τοὺς φαῖδροὺς

τούτους ὑποφύλους ἀπότηςσε πρὸ πολλοῦ ὁ ἑλληρικὸς λαὸς διὰ τῆς ἐκφραστικότητος παρουσίας «ἐδὼ καθόδη πνίγουντε καὶ οἱ βάρκοι λικίς, ποῦ πάτε ;»

«Ν. Ημέρα.»

ΑΣΧΕΤΑ

Ἐπὶ τῇ ἀρπαγῇ τοῦ ἐν Φιλίππου πόλει ναοῦ τῆς Ἀγίας Κυριακῆς ἡ σοφιστὴ «Σφομποδὰ» ἐδημοσίευσεν πολὺστήλον ἄρθρον, ἐν ᾧ διὰ σειρὰς ἐπεχειρήματων προσπαθεῖ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀδαισθησίαν τῶν ἐν Φιλίππου πόλει βουλγάρων προδοτικῶν. Τὸν ἐπιλογὸν τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου ἐν γενικαῖς γραμμαῖς μεταδίδωμεν ἐν παρελθόντι φύλλῳ τοῖς ἀναγνώσταις τῆς «Θῆσσοῦ». Δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ προσθέσωμεν συμπληρωματικὰς τινὰς γραμμάς δι' ὧν θὰ καταδειχθῇ τὸ σαθρὸν τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ σοφιστοῦ φύλλου.

Ἐν πρώτοις ἡ ἐσωτερικὴ τῶν γραφόμενων συνάφεια εἶναι λογικῶς τὸσον ἀσυνάρτητος καὶ συγκεχυμένη, ὥστε ἀπορεῖ τις τί νὰ ὑποθέσῃ περὶ αὐτῆς ἐκφερομένης παρὰ φύλλον ὁ περ κινῶνται ἐπὶ δημοσιογραφικῇ δεινότητι καὶ ἀξίᾳ πανταπιστημιούχην, ἐξηγουμένη. Ποία σχέσις δυνάτῃ νὰ ὑπάρχῃ μετὰ τὴν ἑλληνικὴν ὑπὸ βουλγάρων τῆς Βουλγαρίας, καὶ ἑλληνικῶν τῆς Μακεδονίας. Ἐκεῖ ἐν Μακεδονίᾳ τελεῖται ὁ ὑπὲρ ἐπεκτάσεως ἐδάφους ἀγῶν μετὰ τὸν οὐχὶ δύο ἀλλὰ πολλῶν ἀντιμαχομένων στοιχείων ὑπὸ ξένῃ ἐννοεῖται καὶ ἀπόλυτον κυριαρχίαν! Δὲν εἶναι μόνον φυλετικὸς ὁ ἐν Μακεδονίᾳ ἀγῶν, ἀλλὰ καὶ θρησκευτικὸς καὶ προσηλυτιστικὸς. Δὲν διεκδικοῦν τὴν Μακεδονίαν μόνον Ἕλληνες καὶ Βούλγαροι! Ὅχι! ἀλλὰ καὶ Σέρβοι καὶ Ρωμοῦνοι! Ὅσοι διὰ τοὺς τελευταίους τὸ πρᾶγμα εἶναι κοινὸν ἀν οὐχὶ τραγελαφικόν, τόσον διὰ τὰς ἐκεῖ ἐνεργοῦσας ξένας προπαγάνδας τῶν καθολικῶν καὶ διαμαρτυρομένων εἶναι σπουδαῖον, εἰς βαθμὴν ὥστε ζήτημα εἶναι ἀν πολλοὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ μετ' ὀλίγους χρόνους θὰ ἀναγνωρίζουν ὡς πνευματικὸν ἀρχηγὸν τὸν Πατριάρχην, καὶ τὸν Ἐξάρχον ἢ τὸν Πάπαν καὶ τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ Δουθέρου ἐν Μακεδονίᾳ ἐξ ἁλλοῦ ὁ ἀγῶν διεξάγεται μετὰ τῶν δυνάμεων ὑπὲρ ἐπικρατήσεως ἰδεῶν καὶ φρονημάτων ἐθνικῶν τε καὶ ἐκ-

κλησιαστικῶν συμβιβάζομένων πρὸς τὴν χαρακτῆρα ἐκίστης τῶν διαμαχομένων ἐθνικῶν, συμφώνως πρὸς τὰς ἐθνικὰς αὐτῶν παραδόσεις.

ὑπὸ τοιαύτην λοιπὴν ἐποψὴν αἱ ἐν Μακεδονίᾳ ἐνέργειαι καὶ τὰ διαδήματα τῶν ἑλλήνων δικαιολογοῦνται πληρέστατα προσπαθούτων νὰ διασώσωσι σὺν τῇ ἐθνικότητι καὶ τὴν πίστιν τῶν πατέρων τῶν ἀφ' ὧν μάλιστα καὶ οἱ ἐκεῖ βούλγαροι δὲν μένουν με ἐσταυρομένους τὰς χεῖρας μεταχειριζόμενοι ἀντίποινα κατὰ τῶν ἑλλήνων.

Εἰδὼ ὅμως ἐν Βουλγαρίᾳ τὰ πρᾶγμα διαφέρει πολὺ! Ἡ θέσις τῶν ἑλλήνων ἐναντι τῶν βουλγάρων εἶναι ἄλλοια! Τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα ἐκάστου καθορίζουσι νόμοι ἀπαρασάλευτοι, τὸ σύνταγμα παρέχει πᾶσαν ἐλευθερίαν συνειδήσεως καὶ ἀνεξαρτησίαν φρονήματος, αἱ δὲ διαρπαγαὶ ναῶν καὶ σχολείων ἐν τῇ ἐποχῇ καθ' ἣν ζῶμεν ἔχουσιν ἐν Βουλγαρίᾳ, δηλαδὴ ἐν πεπολιτισμένῳ κράτει, τὸν αὐτὸν λόγον οἷον οἱ Ὀθεντόται πρὸς τὸν πολιτισμὸν τῆς ἐποχῆς. Ἀν ἡ «Σφομποδὰ» πηγαίνει σύμφωνα μετὰ τὴν παροιμίαν «Γράννη σε ρε νὰ καὶ Γράννη σε πίνει» ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ πρᾶγμα διαφέρει πολὺ, δὲν ἔχομεν δὲ οὐδεμίαν ἀντίστασιν νὰ προσβάλωμεν, οὐδὲ ποτὲ ἐσκέφθημεν νὰ ἀντιτάξωμεν βίαν κατὰ τῆς βίας ἐπικαλούμενοι ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ἀσθηρότητα τῶν νόμων καὶ τὸ φιλοδικαίον τῆς σεβαστῆς Κυβερνήσεως ἣτις οὐδέποτε ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ δὲν θὰ λείψῃ δεικνύουσα τὰς ἀγαθὰς ὅς ὦν διαπνέεται ὑπὲρ παντὸς ἀνεξαρτήτως ὑπὸ τὸ σκήπτρον τῆς ἐξουσίας τῆς διαβιούντος λαοῦ.

Σν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Α. Β. Υ. Ο ΗΓΕΜΩΝ.—Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται ἐκ Βιέννης ὅτι ἡ Α. Β. Υφ. ὁ ἡγεμὼν ἀφίκετο τὸ παρελθ. Σάββατον ἐν Βιέννῃ. Ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ ἡ Α. Β. Υφ. ἐγένετο ἐπισήμως δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Μίντσοβιτς πράκτορος πολιτικοῦ τῆς Βουλγαρίας.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΗΓΕΜΟΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ.—Ἡ Α. Β. Υφ. διώρισε δι' ἡγεμονικοῦ γράμματος τὸν κ. Μίντσον Νέστοροφ ἀρχαιότερον ἐπομηματάρχην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ θρησκευμάτων, ὡς γραμματέα

τοῦ ἡγεμονικοῦ γραφείου τῆς μυστικῆς ἀλληλογραφίας.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.—Θρυλεῖται ὅτι ὁ Τόντσεφ καὶ ὁ Νάτσεβιτς μελετῶσι τὴν ἐκδοσὴν ἀντιπολιτευομένης ἐφημερίδος ὑπὸ τὸν τίτλον «Φωνὴ τῆς Βουλγαρίας». Ἐν τῇ ἐφημερίδι ταύτῃ, λέγει ἡ «Σφομποδὰ» θέλουσι λάβει μέρος ὅλοι οἱ πεπαικότες ὑπουργοὶ καὶ οἱ διωχθέντες ὑπάλληλοι οἱ μὴ εὐχαριστοῦμενοι ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐθνους ὑποστηρίξεως τοῦ Σταμπολῶφ. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐφημερίδος θὰ εἶναι «Τὸ πᾶν εἶναι κακόν».

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ.—Ἐν Βερολίνῳ καὶ Βυδαπέστῃ διεδόθη ἡ φήμη ὅτι ἡ Α. Β. Υ. ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος ἐπρόκειτο νὰ μεταβῇ εἰς Ἀγγλίαν ὅπως ἀρραβωνισθῇ τὴν πριγκίπισσαν Ελένην δευτερότοκον θυγατέρα τοῦ κόμητος τῶν Παρισίων. Ἡ μήτηρ τοῦ ἡγεμόνος πριγκίπισσα Κλημεντίνη ἐπεμφεν ἐπιστολήν εἰς τὸν «Ν. Ἐλ. Τύπον» τῆς Βιέννης διαψεύδουσαν τὴν εἰδήσιν ταύτην. Ὁ ἡγεμὼν ἐνδεχόμενον νὰ μεταβῇ εἰς Ἀγγλίαν, ἔγραφεν ἀλλ' οὐδεὶς πρόκειται λόγος περὶ μνηστείας.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ, —Κατὰ τὴν «Σφομποδὰν» αἱ ἐφημερίδες τῆς Φιλίππου πόλεως ἀνακοινοῦσι τὴν εἰδήσιν καθ' ἣν ὅλοι οἱ ἐν Φιλίππου πόλει συνδρομηταὶ τῆς «Μπαλκάνσκα Ζοράς» ἐπέστρεψαν τὸ φύλλον διότι ἡ ἐφημερίς ἐκεῖνη ἔγραφεν ἐν τῷ ζητήματι τοῦ ναοῦ τῆς Ἀγ. Κυριακῆς ὑπὲρ τῶν ἑλλήνων κατὰ τῶν βουλγάρων. Ἡμέραν τινά, προσθέτει ἡ «Σφομποδὰ» τὰ φύλλα τῆς ρηθείσης ἐφημερίδος θὰ ἐπιστραφῶσι πανταχόθεν, οὐχ' ἦιτον ὅμως δὲν πιστεύομεν ὅτι θὰ ποτηθῶσιν ἐξ αὐτοῦ τοῦ μέτρου οἱ συντάκται τῆς «Ζοράς» διότι ὑπάρχουσιν ἱκανοὶ πλούσιοι Ἕλληνες, ὧν τὸ συμφέρον ἐπιβάλλει νὰ ὑποστηρίξωσι τοιαύτην τινὰ Γραϊκο-τσαρικὴν ἐφημερίδα.

ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ.—Τηλεγραφικῶς ἡγγέθη ὑπὸ ἡμερομ. 11 τρέχοντος ὅτι ἡ ἀτμομηχανὴ ἡ προερχομένη ἐκ Χερπιτσεβο, τὴν νύκτα ἐξετροχιάσθη πλησίον τῆς γεφύρας παρὰ τὸ Χαρμανλεῖ. Δύο ἄμαζαι ἐκρημνίσθησαν κάτωθεν τῆς γεφύρας, ἐννέα δὲ κατ' ἁλώθησαν ὑπὸ τὴν χιόνα. Εἰς ὑπάλληλος ἐπληγώθη.

ΚΑΙΡΟΣ.—Πανταχόθεν τῆς Βουλγαρίας ἀγγέλλεται ὅτι τὸ ψῦχος εἶναι δριμύτατον.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ.—Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ συμπαθὴς παρ' ἡμῖν συμπολίτης καὶ ἐμπειρὸς ἰατρός κ. Γεώργιος Π. Παράσχος διωρίσθη ἰατρός τοῦ ἐνταῦθα κυβερνητικοῦ νοσοκομείου ἐν τῷ παθολογικῷ τμήματι ᾧ συγχάρομεν ἐγκαρδίως.

(34) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (34)

ΟΙ ΔΙΔΥΜΟΙ

(Πρώτοισιν καὶ νῦνικὸν διήγημα)

ὁπὸ

Γ. Ο ΣΚΑΝΑΒΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Β!

Ἡ Ροζαλία μετὰ μεγάλης προσοχῆς ἠκολούθει τὴν διήγησιν τοῦ συζύγου τῆς ὡς καὶ ἐκείνην τοῦ Φοβεροῦ. Εθαύμαζε δὲ πρὸ παντὸς τὴν γενναίότητα αὐτοῦ ὡς καὶ τὴν ἀμύμητον πρὸς τὸν Ερνέστον ἀφοσίωσιν του, ὅτε μετ' ἐκπλή-

ξεως ἤκουσε παρ' αὐτοῦ ὅτι ἐκεῖνος ἔσωσε καὶ αὐτῆς τὴν ζωὴν παραδοὺς αὐτὴν τῇ κομῇσιν Δυβάλ.

— ὦ! εὐχαριστῶ, καλέ μου φίλε, εἶπεν ἡ Ροζαλία θλίβουσα τὴν χεῖρα τοῦ Φοβεροῦ. Εἰγὼ καὶ ὁ σύζυγός μου εἰς ὑμᾶς ὀφείλομεν ὅχι μόνον τὴν χάραν ταύτην, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ὑπαρξιν.

— Οὐδὲν μοι ὀφείλετε, κυρία, ἔπραξα ἁπλῶς τὸ καθήκον μου. Ἡ πατρίς μου, ἡ ὁραία Εὐνατία, ἐπὶ σειρὰν ὀλοκλήρων ἐτῶν κακοδιαμονεῖ ἔνεκεν τῆς κακοδιοικήσεως καὶ τῆς ὁσημέραι ἐπαυξήσεως τῶν κολάκων ὁ ἄνθρωπος ὅστις θὰ ἐλύτρωσεν αὐτὴν παρουσιάσθη αὐτομάτως καὶ ἤρξατο τοῦ εἰγενοῦς του ἀγῶνος ἀπὸ τῆς διασώσεως τῆς ζωῆς μου ἐξ ἀμειλίχτου ἐχθροῦ, χωρὶς νὰ σκεφθῇ περὶ τῆς ἰδικῆς του. Τὸν

ἄνθρωπον αὐτὸν λοιπὸν ὤφειλον ἐγὼ ποτε νὰ ἐγκαταλείψω;

Ἡ Ροζαλία ἔχυνε δάκρυα χαρᾶς ἐν ᾧ ὁ Ερνέστος διέκοψε τὸν Φοβερόν λέγων!

— Ἐπράξεις ὑπὲρ τὸ δέον Φοβερέ, πρὸς ἀνταπόδοσιν τῶν ὧσιν μοι ὀφείλεις. Ἀλλως ἡ φωνὴ τοῦ καθήκοντος, ὡς εἶπες, μᾶς καλεῖ. Ἐχομεν χρέος νὰ ἀπαλλάξωμεν τὴν πατρίδα μας τῶν χειρῶν αἰτίνες αὐτὴν καταθλίβουσιν, αἰτίνες ἐργάζονται κατὰ τῆς προόδου τῆς, αἰτίνες δευστεύουσι τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως τοῦ λαοῦ, καὶ ἀναγκάζουσιν αὐτὸν νὰ πάσχει. Ἐμπρὸς λοιπὸν ὁσονοῦν ἀναχωροῦμεν! Ἡ ἰδέα ὅτι καὶ πάλιν θὰ ἐπανίδω τὴν πατρίδα μου καὶ θὰ ἐργασθῶ ὑπὲρ αὐτῆς μοι δίδει τὸσας δυνάμεις ὥστε ἰδοῦ, νομίζω ὅτι δὲν πάσχω πλέον, ὅτι ἐπυ-

λώθη ἡ πληγὴ μου καὶ εἶμαι ἕτοιμος νὰ διανύσω περὶ τὸ χωρίζον με ἀπ' αὐτῆς διάστημα.

— Πῶς; διέκοψεν ἡ Ροζαλία, φρονεῖς ὅτι καὶ πάλιν θὰ δυνηθῶ νὰ ἀνθέξω εἰς τὸν μεταξὺ ἀλλήλων χωρισμόν; Πῶς τὸ κατάρθωσα δι' ὀλόκληρα δεκα-ἑξ ἔτη, εἶναι ἔργον τῆς θείας Προνοίας ἣτις ἐπέτρεψε νὰ ἐπανίδωμεν καὶ πάλιν ἀλλήλους! Στιγμὴν, λεπτόν δὲν σὲ ἀφίνω ἀπὸ πλησίον μου Ερνέστε! Καὶ ἡ νεαρά γυνὴ περιέβαλε διὰ τῶν ἀδρῶν χειρῶν τῆς τὴν κεφαλὴν τοῦ συζύγου τῆς.

Ὁ Ερνέστος ἀσπασθεῖς αὐτὴν ἐπὶ τοῦ μετώπου λίαν συγκεκινιμένος ἀπῆντησεν εἰς τοὺς λόγους τῆς Ροζαλίας:

— Τὸνναντίον καλέ μου ἀγγελε, οὐδ' ἐγὼ προτίθαιμι νὰ χωρισθῶ ἀπὸ σοῦ, θὰ ζῶμεν ὁμοῦ, ὁ εἰς ἀπέναντι

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΑΥΣΤΡΟΟΥΓΓΑΡΙΑ— Χειμῶνα θριμύτερον τοῦ ἐρετεινοῦ δὲν ἐνθυμεῖται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἡ Εὐρώπη. Πανταχόθεν ἀναγγέλλονται ἐκτακτὰ ψύχη καὶ παγετοὶ καὶ χιονοστρόβιλοι, δὲν ἐξηρέθη δὲ τῆς τύχης ταύτης καὶ ἡ Τεργέστη. Μετὰ τὸν πρὸ δύο ἐβδομάδων χιονοστρόβιλον, ἐνέσκηψε τὴν παρελ. Δευτέραν παγετώδης βορρᾶς ἀσυνήθη ἔχων ὀρμὴν καὶ ἀπειλήσας καταστροφάς. Τὰ κύματα συντριβόμενα ἐπὶ τῶν προκυρταίων μετεβάλλοντο ἐν ἀκαρεῖ εἰς πάγον, οἱ φανοὶ δὲ τῶν μόλων ἔκαιον καὶ τὴν ἡμέραν, διότι οἱ φανοσθέσαι δὲν ἰδύναντο νὰ πλησιάσωσιν, ἐκ φόβου μὴ ῥιπθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἀνέμου εἰς τὴν θάλασσαν, διεκόπη δὲ πᾶσα σχεδὸν συγκοινωνία ἐν τῇ νέφ. λιμένι, ἐν ᾗ συνοψίζεται νῦν τὸ πολὺ τῆς ἐμπορικῆς ζωῆς. Πολλὰ σκάφη ἐκινδύνευσαν, οὐ μικρὸν δὲ κίνδυνον διέτρεξε καὶ τὸ παρὰ τὸ στόμιον τοῦ λιμένος ἡ κερροβολημένον μέγα καὶ ὠραῖον ἐλληνικὸν ἀτμόπλοον. **Εὐστάθιος Βλασόπουλος**. Ἀλλ' εὐτυχῶς ἐλήφθησαν ἐγκαίρως τὰ δέοντα προφυλακτικὰ μέτρα. Τοῦ φύλατος τοῦ ἐν τῇ λιμένι κερματοθραύστου ἀνηρπάγη ὁ σήκος, αὐτὸς δ' ὁ ἴδιος, ἀντιψάσας σημαίαν κινδύνου, ἐσώθη προσδεθείς εἰς τὸ ῥιπθὲν αὐτῷ ἐξ ἀτμοπλοίου σχοινίον. Ἐκτοτε ἡ ὀρμή τοῦ ἀνέμου ἐμετριάσθη, ἀλλὰ τὸ ψύχος εἶναι πάντοτε ἐκτάκτως ἐπαισθητόν. Τὸ ἀτμόπλοον τοῦ Λόυδ **Μιλάνον** ἐνανάγησε πρὸ τῆς Πόλεως. Ἐν Βιέννῃ μία ὅλη ἀμαξοστοιχία ἐκαλύφθη ἐν τῇ σταθμῇ τοῦ Μέντλινγκ ὑπὸ χιόνων, μόλις δ' ἐσώθησαν οἱ ἐπιβάται.

ΓΑΛΛΙΑ— Μετὰ μεγάλης τιμῆς ἐγένετο δεκτὸς ἐν Τύνιδι ὁ νέος ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος **Κ. Αλέξανδρος Λεονάρδος**. Ὁ πρῶτος διερμηνεὺς τοῦ Βέη στρατηγὸς Βαλένσης παρέλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ ξενοδοχείου ἐπὶ ἡγεμονικῆς ἀμάξης καὶ τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸ ἀνάκτορον, ἐνθα ἦτον τεταγμένη πᾶσα ἡ ἡγεμονικὴ φρουρά, ἀπογείμασα τὰς νενομισμένας τιμὰς. Πρὸς τὴν **Α. Υψ.** εἰσήγαγε τὸν Ἑλληνα πρόξενον ὁ Γενικὸς ἐπίτροπος τῆς Γαλλικῆς δημοκρα-

τίας καὶ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν τῆς ἡγεμονίας **Κ. Ρουβιέ**, ὁ δὲ Βέης ἀπηύθυνεν εἰς τὸν **Κ. Λεονάρδον** λίαν φιλόφρονες λόγους, ἐκφράσας τὴν εὐκρινὴ αὐτοῦ εὐαρέσκειαν ἐπὶ τῇ διορισμῷ.

ΡΩΣΣΙΑ— Οἱ ἐκ τῆς Μέσης Ἀσίας ἡγεμόνες ἐπισκέπτονται ἀπὸ τινος συχνά τὴν Πετρούπολιν. Κατὰ τὴν σιγμὴν ταύτην ἡ αὐτὴ ξενίζει τὸν Ἐμίρη τῆς Βοχάρης, ἄσημον διάδοχον μεγάλων κατακτητῶν **Εν Μόσχᾳ** ἀπεδέχθησαν αὐτὸν οἱ Βοχαράιοι ἔμποροι, φέροντες μεγαλοπρεπεῖς ἀσιατικοὺς ἱματισμοὺς, ὁ μωαμεθανικὸς κληρὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἐμίρη, ὑπηρετῶν ὡς ἱεραρχὸς ἐν τῇ ρωσικῇ ἱπικῇ. Ἐν Πετρούπολει, ὅτε ἀφίχθη, τὸ ψύχος ἦτον θριμύτατον, κατεκαλύφθη δ' ὑπὸ μιλωτῶν ἐν τῇ ἐλκῇ, μεταβὰς εἰς τὰ ἀνάκτορα. Ὡς διῶρα κομίζει ἀδαμαντοκόλλητα ὄπλα, ἐξάστια ὑφάσματα παχεῖς τάπητας καὶ τρί- ἄκοντα μαῦρους ἵππους.

ΤΟΥΡΚΙΑ— Κατὰ τοὺς χαλεποὺς καιροὺς, καθ' οὓς ζῶμεν ὁ Σουλτάνος ἀρίεται ὅλως ἐλευθερὸς νὰ δημεύῃ τὰ προνόμια τῶν Κρητῶν, νὰ ἐξοπλίσῃ τοὺς Κούρδους κατὰ τῶν Ἀρμενίων καὶ τοὺς Βεδουίνοὺς κατὰ τῶν Σύρων καὶ νὰ βιάξῃ διὰ καταπίεσιν εἰς μετανάστευσιν τοὺς κατοίκους τῆς Ἡπείρου καὶ τῆς παλαιᾶς Σερβίας. Ἡ Εὐρώπη ἡ σώσασα τρεῖς κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον τὸ ὀθωμανικὸν κράτος ἐξ ὀλοσχεροῦς καταλύσεως καὶ ἀναλαβοῦσα οὕτως ὑποχρεώσεις τιμῆς πρὸς τὰ δυναστευόμενα γένη, εἶναι ἐτοιμὴ νὰ κυρώσῃ σιωπηλῶς πᾶσαν αὐθαιρεσίαν, πᾶσαν ἀθείησιν συνθηκῶν. Ἐκ τοῦ ληθαργίου ἐξεγείρεται μόνον ὁσάκις ὁ Σουλτάνος φανῇ μερόληπτῶν περὶ τὴν κατάβολὴν τοῦ τιμήματος τῆς συνενοχῆς καὶ παραχωρήσῃ εἰς μίαν δύναμιν μείζονος μερίδιον ἐκ τῶν λαφύρων. Τίς σκέπτεται περὶ Κρήτης ἡ Ἀρμενίας; Τὸ μόνον σπουδαῖον ζήτημα εἶναι εἰς τίνας θὰ παραχωρηθῶσιν οἱ σιδηροδρομοὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, μηδαμῶς δὲ κρύπτων τὴν ἰδιωφελίαν ταύτην ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτῆς τῆς ἀγγλικῆς «Σημαίνης» ἐπιστέλλει ἀφελέστατα. «Πᾶσαι αἱ ἐν τῇ πρωτεύουσῇ ταύτῃ πρεσβεῖαι παρακολουθοῦσι τὸ ζήτημα τῶν ἀσιατικῶν σιδηροδρόμων μετὰ ζαηρο-

τάτου ἐνδιαφέροντος, παραγκωνίζοντες πᾶν σχεδὸν ἄλλο ζήτημα. Λέγεται ὅτι ἐπλήθε καὶ ἰδίαν συμφωνία τοῦ Σουλτάνου πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον ὅστις διακαῶς ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς Γερμανοὺς τὰς ἀσιατικὰς γραμμὰς πρὸς ἐξυπηρέτησιν γερμανικῶν ἀποικιστικῶν σχεδίων. Συμφωνία πρὸς τὴν συμφωνίαν ταύτην ἡ παραχώρησις θὰ δοθῇ αἰρνιδίως καὶ ἀπροσδοκίτως εἰς τὸν βαρὺν **Κάουλλαν**, ὅπως προληφθῇ πᾶσα διπλωματικὴ ἀντίπραξις. Ἀσμένως ἀγγέλω ὅτι ὁ **Σιρ Κλάρε Φόρδ** ὤμιλησε μετὰ πολλῆς παρρησίας πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν περὶ τοῦ τεκταινομένου σφετερισμοῦ τῆς Ἀγγλικῆς ἰδιοκτησίας τῆς Ἑταιρίας Σμύρνης Αἰδινίου.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ— Καὶ ἡ μικρὰ Πορτογαλία ἔχει τὸν Παναρίσκον τῆς Αἰ. ἐνεργηθεῖσαι ἀνακρίσεις ἐπὶ τῆς δυαχειρίσεως τῶν σιδηροδρόμων τοῦ κράτους ἀπέδειξεν ὅτι «ἐξηφανίσθησαν» αἰνιγματωδῶς 36 ἑκατομμύρια φράγκα, ἡ κατάχρησις δ' αὕτη ἐνοχοποιεῖ πολ- λοὺς τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν.

ΣΕΡΒΙΑ—Οἱ ῥιζοσπάται προ- βλέποντες ὅτι ὡς βαίνουνσι τὰ πράγματα θὰ ἡττηθῶσι κατὰ τὰς ἐκλογὰς φαίνονται ἀπόφασιν ἔχοντες νὰ προσρῦγωσιν εἰς τὴν βίαν. Ἐν Σεμενδρίᾳ καὶ ἐν Κασακίᾳ ἐγένοντο ἡδὴ ὀχλαγωγίαι, ἃς αἱ ἀρχαὶ κατέστειλον μετ' ἀνευδότου αὐστηρότητος. Ἡ «**Ηχώ**» ἐξαιρεῖ τοὺς αὐτοδικήσαντας ὀμόφρονες τῶν δύο καμῶν ὡς ἡρώας ἕτερον δὲ ῥιζοσπαστικὸν ὄργανον γράφει. «Θὰ υποχωρήσωμεν μόνον πρὸ τῆς σκαιᾶς βίας ἐὰν φανῇ ὑπερβαίνουσα τὰς ἡμετέρας δυνάμεις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΟΔΗΣΣΟΣ»

Βερολίνο 15 Ιανουαρίου — Τὴν μεσημβρίαν ὁ αὐτοκράτωρ, ὁ Τσάρεβιτς, ὁ πρίγκηψ **Ερρίκος**, ὁ πρίγκηψ **Μάινινγκεν** παρεκάθησαν εἰς γεῦμα προσφερθὲν ὑπὸ τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ συντάγματος τῶν σωματοφυλάκων τοῦ **Αλεξάνδρου** ὁ Αὐτοκράτωρ προέβινεν ὑπὲρ τοῦ Τσάρου καὶ ὁ Τσάρεβιτς ὑπὲρ τοῦ αὐτοκράτορος.

Παρίσι 10.—Ὁ **Ριβώ** ἀπαν-

τῶν εἰς τὸν **Μιλενοβε**, ὅστις ἐπέστησεν τὴν προσοχὴν τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ξένων ἀνταποκριτῶν διαδιδόντων ψευδεῖς εἰδήσεις εἶπεν ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐλάβε ἐνεργητικὰ μέτρα κατὰ τῶν τοιούτων ψευδοσπερμολόγων ἀντοποκριτῶν καὶ θὰ πράξῃ τὸ καθήκον τῆς.

Ἡ βουλὴ παρεδέχθη τοῦτο. Μεθ' ὃ ἡ κυβέρνησις ἐθεσεν ζήτημα ἐμπιστοσύνης ὑπὲρ παρεδέχθη ἡ βουλὴ διὰ 303 ψήφων κατὰ 182.

Βουκουρέστιον.—Σήμερον εἰς τὸν ναὸν τῶν διαμαρτυρομένων ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας παρευρέθησαν ὁ **Catargi** πρόεδρος τοῦ ὑπουργείου ὁ στρατηγὸς **Βλαδέσκος** ὑπασπιστὴς τοῦ βασιλέως, ὁ γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν καὶ πολυ- ἀριθμοὶ τοπικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί.

Μετὰ τὴν ἱεροτελεσίαν ἡ ὕποδοχὴ ἐγένετο εἰς τὴν γερμανικὴν πρεσβεῖαν.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ
Α. Κ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗΣ
ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

—Ο—

Κεφ. 8^ο Διοικήσεις τῆς Ἑταιρείας.

ΑΡΘ. 13. Ἡ ἐτήσια περίοδος τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑταιρείας ἀρχεῖται τῇ πρώτῃ Μαΐου.

ΑΡΘ. 14. Ἐπίτιμος Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας ἀνακηρύσσεται ἡ **Α. Β. Υ.** ὁ Βασιλόπαις Γεώργιος.

ΑΡΘ. 15. Ἡ διευθυνσις τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑταιρείας ἀνατίθεται εἰς δι- οικητικὸν συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ ἐπιτίμου Προέδρου καὶ δεκαπέντε συμβούλων.

ΑΡΘ. 16. Οἱ δεκαπέντε σύμβουλοι ᾤκλονται ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἐκ τῶν τακτικῶν ἐταίρων διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. Ἡ δὲ διάρκεια τῆς ἐντολῆς αὐτῶν ὀρίζεται τριετής.

Ἀνανεοῦται δὲ τὸ συμβούλιον κατὰ τὸ τρίτον καθ' ἕκαστον ἔτος. Οἱ ἀποχωροῦντες σύμβουλοι δύνανται νὰ ἐκ- λεχθῶσιν ἐκ νέου.

Οἱ κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη ἀποχωρήσοντες σύμβουλοι ὀρισθήσονται διὰ κλήρου.

τοῦ ἄλλου, θὰ συμμεριζώμεθα τὴν χαρὰν ἢ τὰς λύπας αἰτίνες παρακολουθοῦν τὸν ἄνθρωπον εἰς πᾶν αὐτοῦ βήμα, καὶ θὰ ἀφοσιωθῶμεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ ὑπὲρ ἐκείνης ἥτις ἂν ζῇ...

Ὁ **Ερνέστος** δὲν ἐπρόλαβε νὰ τελειώσῃ τὴν φράσιν του διότι διεκόπη ὑπὸ λυγρῶν ἐν ᾗ ἡ **Ροζαλία** μετὰ δακρύων προσέθηκε:

— **Ητις** ἂν ζῇ, δὲν θὰ μᾶς ἀναγνώ- ρίσῃ, διότι τίς οἶδε ὑπὸ ποίαν θὰ κατέχεται περιστάσεων... τέκνον μου, κόρη μου... τίς οἶδε ἂν σὲ διεφύλα- ξεν ὁ Θεὸς ὡγὴ ἢ ἂν δὲν ἀλαπαύεσαι ἤδη εἰς τοὺς κόλπους αὐτοῦ...

Μετὰ τινα δὲ λεπτὰ ἡ **Ροζαλία** ὥσει ἐλαυνομένη ὑπὸ τινος προαισθήσεως ἐ- φώνησεν ἀποφασιστικῶς:

— **Εἶμαι** ἐτοιμὴ **Ερνέστε!** ἰδοὺ σήμε- ρον, αὔριον, αὐτὴν ἐπὶ τὴν σιγμὴν δυ- νάμεθα ν' ἀναχωρήσωμεν.

Ἡ κόρησα **Δουβάλ** ἦτις μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὤμιλε κατ' ἐαυτὴν ἐπὶ τοῖς τελευταίοις λόγοις τῆς **Ροζαλί- ας** ὥσει συνεχίζουσα τὴν ὁμιλίαν τῆς εἶπεν:

— **ὦ!** ἐγγόισται! Τὸ πιστεύω! Ἡ ἀ- ποστολή μου ἐτελείωσε! θὰ μεταβῇτε λοιπὸν εἰς τὴν ὠραίαν σας πατρίδα;

— **Αμέσως** σήμερον μάλιστα κυρία κόρησα, ἀπήντησεν ὁ **Φοβερός**.

— **Α!** θὰ δοκιμάσετε ἅπαντες μεγάλ- ην χαρὰν, προσέθηκεν ἡ κόρησα, διότι φαίνεσθε τρέφοντες μητρικὴν πρὸς τὴν πατρίδα σας ἀγάπην, ἀλλὰ δι' ἐμέ, ἀλλοίμονον! ἡ χαρὰ σας αὕτη θὰ γεν- νήσῃ καρδιοβόρον λύπην ἥτις θὰ μὲ φέρῃ εἰς τὸν τάφον. Ἐν τῇ προσώπῳ τῆς **Εριέττης** μου ἔξων, δι' αὐτῆς καὶ μόνης ἀνέπνεον καὶ ἰδοὺ τώρα ζητεῖτε νὰ μοῦ τὴν ἀρπάγητε, κύριοι, καὶ μετ'

αὐτῆς καὶ τὴν ζωὴν μου. **Κόρη** μου, **Εριέττα** μου! δι' ἐμὲ θὰ εἶσαι πάντοτε **Εριέττα** ὡς ἦσο ἐπὶ δεκαεὶ ἔτη...

— **Μῆτερ** μου! **μῆτερ** μου...

Καὶ αἱ δύο γυναῖκες εὐηγκαλίσθη- σαν ἀλλήλας κλαίονσαι. Ἡ σκηνὴ ἦτο ὀλιβερά, τὰ δὲ μέτωπα τῶν δύο ἀν- δρῶν συνοφρυωμένα, καὶ αἱ κεφαλαὶ κάτω νεύουσαι.

Ὁ **Ερνέστος** ἔφερε τὴν χεῖρα εἰς τὴν κεφαλὴν ὥσει ζητῶν νὰ ἐξεύρῃ λύσιν τινά. Αἰφνης ἐκραύγασε:

— **Εἶναι** σκληρόν, κυρία, νὰ χωρι- σθῇ τις ὄντος τὸ ὅποιον ἐπὶ δεκαεὶ ὅ- λα ἔτη ἐλάτρευσεν ὡς ἰδιὸν τοῦ τέκνον. Δὲν εἶμαι κυρία κόρησα, τόσῳ σκλη- ροκάριος. Ἡ **Ροζαλία** καὶ ἐγὼ ἔχομεν ἀνάγκην μὴτρός ἢν προάρως ἐχάσαμεν. Ἐχομεν ἀνάγκην μητρικῶν περιπτύξεων ὧν ἐστερήθημεν. Ἡ μεθ' ἡμῶν παρουν-

σία σας, συμβάλλεται πολὺ εἰς τὰ σχέ- διά μου καὶ διὰ τοῦτο θὰ ἀπέλθωμεν εἰς **Ενετίαν** ὅλοι ὁμοῦ.

— **Α!** εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἐφώνησαν αἱ δύο γυναῖκες! ἡ δὲ κόρησα προ- σέθεσε:

— **Ἀν** καὶ τὸ νὰ ἐγκαταλείψω τὴν γενέτειραν γῆν, μοὶ εἶναι σκληρόν, ἐν τούτοις δὲν δύναμαι νὰ πράξω ἄλλως, ἢ νὰ σᾶς ἀκολουθήσω, τέκνα μου, οὐ μόνον εἰς **Ενετίαν**, ἀλλὰ καὶ ὅπου ἂλ- λου ἂν μεταβῇτε.

(ἀκολουθεῖ)

ΑΡΘΡ. 17. Ο επίτιμος Πρόεδρος έφορα την καθόλου της Έταιρείας διοίκειν και προίσταται των συνεδριάσεων του συμβουλίου.

ΑΡΘΡ. 18. Το συμβούλιον αποφασίζει περί των έργων τα οποία έκαστοτε όφειλει να αναλάβη ή Έταιρεία πρὸς πραγμάτων του σκοπού αυτής, μεριμνά περί της εκτελέσεως αυτών, όρίζει πᾶσαν δαπάνην και υποβάλλει καθ' έκαστον έτος εις την γενικὴν συνέλευσιν των εταίρων λογοδοσίαν περί των πεπραγμένων κατά το παρελθόν έτος και περί της οικονομικῆς διαχειρίσεως.

ΑΡΘΡ. 19. Πρὸς ἀπαρτίαν ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τοῦ συμβουλίου απαιτεῖται ἡ παρουσία πέντε τοῦλάχιστον συμβούλων.

ΑΡΘΡ. 20. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου γίνονται διὰ πλειοψηφίας των παρόντων συμβούλων, ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ νικᾷ ἡ ψήφος τοῦ προεδρεύοντος.

ΑΡΘΡ. 21. Αἱ περί προσωπικῶν ζητημάτων ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου γίνονται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

ΑΡΘΡ. 22. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἐκλέγει καθ' έτος ἐκ των αὐτοῦ μελών, δύο ἀντιπροέδρους, ἓνα γενικὸν γραμματέα, ἓνα εἰδικὸν γραμματέα, ἓνα ταμίαν και ἓνα έφορον τῆς βιβλιοθήκης και των συλλογῶν, δυναμένους νὰ ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου.

ΑΡΘΡ. 23. Ο ὡς πρῶτος ἐκλεγόμενος ἀντιπρόεδρος προίσταται των συνεδριάσεων τοῦ συμβουλίου ὡςάκις ὁ ἐπίτιμος Πρόεδρος δὲν παρίσταται ἐν αὐτῇ, προεδρεύει των γενικῶν συνελεύσεων, ἀντιπροσωπεύει τὴν Έταιρείαν πρὸ πάσης ἀρχῆς και πρὸ των δικαστηρίων, ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου και ἐντέλλεται τὰς πληρωμὰς.

Τὸν πρῶτον ἀντιπρόεδρον κωλύομενον ἀναπληροῖ ὁ ὡς δεῦτερος ἐκλεχθεὶς ἀντιπρόεδρος.

ΑΡΘΡ. 24. Ο γενικὸς γραμματεὺς διεξάγει τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Έταιρείας, προσυπογράφει τὰ ὑπὸ τοῦ ἐπίτιμου Προέδρου ἐκδιδόμενα έγγραφα, τὰ ὑπὸ των ἀντιπροέδρων ὑπογραφόμενα έγγραφα και ἐντάλματα και τὰς ὑπὸ τοῦ ταμίου ἐκδιδόμενας ἀποδείξεις εἰσπράξεως, συντάσσει τὴν ἐκθεσιν των καθ' έκαστον έτος πεπραγμένων τῆς Έταιρείας και τὰ πρακτικὰ των γενικῶν συνελεύσεων, ἐπιστὰτεῖ εις τὴν ἐκδοσιν των δημοσιευμάτων τῆς Έταιρείας και τηρεῖ τὸ ἀρχεῖον.

ΑΡΘΡ. 25. Ο εἰδικὸς γραμματεὺς συντάσσει τὰ πρακτικὰ των συνεδριάσεων τοῦ συμβουλίου και ἀναπληροῖ τὸν γενικὸν γραμματέα κωλύομενον.

ΑΡΘΡ. 26. Ο ταμίας κρατεῖ τοὺς λογαριασμοὺς και τὰ λογιστικὰ βιβλία, ἐνεργεῖ τὰς εἰσπράξεις διὰ διπλοτύπων ἀποδείξεων παραλαβῆς, προσυπογεγραμμένων ὑπὸ τοῦ γενικοῦ γραμματέως, ἐκτελεῖ τὴν πληρωμὰς δυνάμει ἐντάλματων ὑπογεγραμμένων ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀντιπροέδρου και τοῦ γενικοῦ γραμματέως και υποβάλλει εις τὸ τέλος τοῦ έτους γενικὸν ἰσολογισμόν.

ΑΡΘΡ. 27. Ο έφορος τῆς βιβλιοθήκης και των συλλογῶν φροντίζει περί τῆς διαφυλάξεως και κατατάξεως αὐτῶν και συντάσσει κατάλογον αὐτῶν.

ΑΡΘΡ. 28. Ἡ ἐξελεγκτὴς τῆς διαχειρίσεως τῆς Έταιρείας καθ' έκαστον έτος ἀνατίθεται εις τριμελὴ ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν, ἐκλεγομένην πρὸ έτους ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως.

ΑΡΘΡ. 29. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον θέλει συγκαλεῖ τοὺς εταίρους εις τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν ἅπαζ τοῦ έτους. Ἐν ἀνάγκῃ δύναται νὰ συγκα-

λέσῃ και ἐκτάκτους γενικὰς συνελεύσεις.

ΑΡΘΡ. 30. Ἡ εἰς γενικὴν συνέλευσιν πρόσκλησις, περιέχουσα ἀκριβὴ ἀναγραφὴν των έργων περί ἃ πρόκειται νὰ ἐνασχοληθῇ ἡ συνέλευσις, δημοσιεύεται διὰ δύο ἐφημερίδων τοῦλάχιστον πρὸ ἐβδομάδος.

ΑΡΘΡ. 31. Αἱ γενικαὶ συνελεύσεις θεωροῦνται ἐν ἀπαρτίᾳ ὡσοῖδήποτε και ἂν προσέλθωσιν ἐν αὐταῖς ἐκ των εταίρων.

ΑΡΘΡ. 32. Εἰς τὰς ἐν ταῖς γενικαῖς συνελεύσεσι ψηφοφορίας μετέχουσι μόνον οἱ τακτικοὶ εταῖροι και οἱ ὡς τακτικοὶ θεωρούμενοι κατὰ τὸ ἄρθρον 10.

ΑΡΘΡ. 33. Κατὰ τὴν τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν, γινομένην κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Μαΐου, ἐπυβάλλεται ὑπὸ τοῦ γενικοῦ γραμματέως και τοῦ ταμίου λογοδοσία τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου περί των κατὰ τὸ παρελθόν έτος πεπραγμένων και τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ, ἀναγινώσκεται ἡ ἐκθεσις τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς και γίνεται ἐκλογή πρὸς ἀντικατάστασιν των κατὰ τὸ ἄρθρον 16 ἀποχωρούντων ἢ ποραιτομένων συμβούλων και τῆς διὰ τὸ ἐπὶν έτος ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς.

ΑΡΘΡ. 34. Ἡ ἐν τῇ τακτικῇ γενικῇ συνελεύσει ἐκλογή τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς γίνεται διὰ ψηφοδελτίων φερόντων τὰ ὀνόματα δύο μόνον ὑποψηφίων.

ΑΡΘΡ. 35. Οὐδεμία συζήτησις δύναται νὰ γίνῃ ἐν γενικῇ συνελεύσει περί ζητήματος μὴ ἀναγεγραμμένου ἐν τῇ περί τῆς γενικῆς ταύτης συνελεύσεως προσκλήσει.

ΑΡΘΡ. 36. Αἱ ἐνιαύσαι λογοδοσίαι τοῦ συμβουλίου και τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς δημοσιεύονται ἐν ἰδίῳ τεύχει περιλαμβάνοντι και κατάλογον των εταίρων.

Τὸ τεύχος τοῦτο διανέμεται εις πάντας τοὺς εταίρους.

Κεφ. ε! Γενικαὶ διατάξεις.

ΑΡΘΡ. 37. Τὸ παρὸν καταστατικὸν δὲν δύναται νὰ μεταβληθῇ ἢ μόνον προτάσει τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου και καθ' ἀπόφασιν αὐτοῦ γινομένην δι' ἐννέα τοῦλάχιστον ψήφων.

Αἱ περί μεταβολῆς τοῦ καταστατικοῦ προτάσεις τοῦ συμβουλίου υποβάλλονται εις τὴν ἐγκρίσιν γενικῆς συνελεύσεως. Ἐν δὲ ταῖς περί τῆς συνελεύσεως ταύτης προσκλήσεσι των εταίρων δέον νὰ γίνῃ ἀκριβὴς ἀναγραφὴ των προτεινομένων μεταβολῶν.

ΑΡΘΡ. 38. Διαλυομένης τῆς Έταιρείας ἡ ἴδια αὐτῆς περιουσία περιέρχεται εις τὴν κυριότητα ἐκείνου ἐκ των ἐν Αθῆναις δημοσίων ἰδρυμάτων ὅπερ ἐπιδιώκει σκοπὸν ὡς ὅσον τε πλησιέστερον πρὸς τὸν τῆς Έταιρείας. Ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις ἀνατεθῆσεται εἰς ἐπιτροπὴν αποτελουμένην ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Εθνικῆς Τραπεζῆς, τοῦ Προέδρου τῆς Επιτροπῆς των Ολυμπίων και τοῦ Δημάρχου Αθηναίων, συγκαλουμένην ὑπὸ τοῦ Υπουργείου των Εσωτερικῶν.

Διὰ δὲ τὰς ὑπὸ ὄρους γινομένης τῇ Έταιρείᾳ δωρεὰς τηρηθῶσιν οἱ των δωρητῶν ὅροι.

ΑΡΘΡ. 39. Ἡ Έταιρεία ἔχει σφραγίδα φέρουσαν τὴν ἐπιγραφὴν «Ἑλληνικὴ Βιοτεχνικὴ Έταιρεία 1892» μετ' ἐμβλήματος ὁρισθησομένου ὑπὸ τοῦ συμβουλίου.

„Η ΟΔΗΣΣΟΣ“

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΟΜΟΓΕΝΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΟ 1893 ΕΞΑΚΟΛΟΓΗΣΕΙ ΤΗΝ ΤΡΙΤΤΗΝ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΚΔΟΣΙΝ ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ
ΣΤΗΝ ΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΜΟΝΟΝ 15 ΛΕΒΑ.
ΕΞΑΜΗΝΟΣ 8.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΕΜΜΙΣΘΟΙ Η ΑΜΙΣΘΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΚΑΙ
ΕΠΙΣΤΑΤΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ, ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΤΗΣ
ΗΜΕΤΕΡΑΣ ΧΩΡΑΣ ΓΩΝΙΑΝ.

ΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΛΑΜΒΑΝΟΥΣΙ
ΔΩΡΕΑΝ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΜΕ-
ΤΕΡΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

TAXYTHS EYΘHNIA

ΔΙΕΘΝΕΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΒΑΡΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟ 1891.

ποικιλία χαρακτήρων ἀμειωμένη πρὸς τὰ καλλίτερα
τυπογραφία. Εἰδικότης ἐν τοῖς ὑψηλοῖς
ἀφθαίνων. γυμνῶν και ἐπισκεπητῶν ἐν οἰαδήποτε
τοῦ ἡμερονυκτίου ἄρα.

Τὸ τυπογραφεῖον ἱμῶν κεκτημένον ταχυτάτην νεωτάτου
συστήματος μηχανὴν και πεπλουτισμένον διὰ νεωτάτων και
ποικιλωτάτων χαρακτήρων ἀναλαμβάνει πᾶσαν τυπο-
γραφικὴν ἐργασίαν εἰς Βουλγαρικὴν, Ἑλληνικὴν,
Γαλλικὴν, Ἰταλικὴν, Ἀγγλικὴν Ρωσικὴν και
Σερβικὴν γλώσσαν.

Οἷανδήποτε ὥραν ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτύπωσιν
ΑΓΓΕΛΙΩΝ ΘΑΝΑΤΟΥ, ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ, ΓΑΜΩΝ,
ΑΓΓΑΘΩΝ, ΒΑΠΤΙΣΕΩΣ
Και πάσης ἐκτάκτου ἐργασίας.

Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐκτύπωσιν:
Βιβλίων, Εφημερίδων, περιοδικῶν, προσκλητηρίων,
Επισκεπητῶν, Διπλοτύπων, Λογαριασμῶν, και ἀποδείξεων

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΚ ΤΕ ΤΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΦΙΛΟΚΑΛΛΙΑ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 15 Ιανουαρίου 1893.

Ἐπικαταλλαγή (agio) Πωλήσεις, ἀργ. με χρυσὸν 3 Ἀγορά , , , 3 1/2	ἀγορά εἰς χρυσὸν		πωλήσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν	
	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια 100..	255	—	261	—	257	—
φράγκ. χρ σά 100..	—	—	101	—	—	—
Αὐστρίας χάρτ. φιαρ. 100..	207	55	210	10	208	60
φράγκ. χρυσά 100..	—	—	100	40	—	—
Γερμανίας μάρκ. 100..	123	20	124	50	124	20
φρ χρ 100..	—	—	100	60	—	—
Γαλλίας	φράγκα χρυσά . . . 100..	100	10	100	60	100
Βελγίου						
Ἰταλίας						
Ελβετ.						
Ἀγγλίας λίρα στερλ. 1..	25	19	25	30	25	37
φράγκ. χρυσά 100..	—	—	100	60	—	—
Τουρκίας λίρα τουρκ. 1..	22	70	22	90	—	—
φράγκ. χρυσά 100..	—	—	100	40	—	—
Σερβίας	φράγκα χρυσά . . 100..	—	100	25	—	—
Ρουμανίας						
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας	99	—	100	—	—	—
Εικοσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl. . 9.62						

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἀνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστά. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον
Προσῆλθαι δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἡγεμονίας 1/10 %. Ἐλάχιστος ὅρος 0.25 ἐκ.